

נא הלכות יום טוב תצט

ליוהר שלא למלטלן כי אם לצורך הרבה כגון שמתירא שלא יגנבו וכיוצא בזה כמו שיתבאר בסי' תק"ב^{טו} גבי מלטול עצים יבשים ע"ש:

יב עלי^{טז} שהוא דף עב וכבר^{טז} וכלי הוא אלא שמלאכתו לאיסור^{טז} לכתוש בו^ע הריפות נא מותר למלטלו לצורך מקומו או לצורך גופו^{עב} כגון לקצב עליו בשר^{עג} ולאחר שקצב עליו בשר אסור למלטלו^{עד} שלא לצורך גופו או מקומו^{עה} כדין כלי שמלאכתו לאיסור כמו שנתבאר בסי' ש"ח^{עו}:

יג אע"פ שבשבת אסור למלטל כל כלי שהוא מוקצה מחמת חסרון כים שמקפיד עליו מלהשתמש בו תשמיש אחר^{עד} מכל מקום ביו"ט מותר למלטלו לצורך שמחת יו"ט כגון לקצב עליו בשר^{עז} וכיוצא בזה עיין סי' תק"ט^{עט}:

קונטרס אחרון

התוס' ומחלקין בין שבת ליו"ט, כמבואר בב"י סי' תצ"ה, וכן פסק שם בשו"ע^{נח}. ואף רמ"א לא חלק עליו שם אלא במוקצה, אבל בנולד מודה דיש חילוק בין שבת ליו"ט כמ"ש המג"א שם^{נט} עיין שם הטעם. וכן מוכח בהדיא בסי' תצ"ח ס"ן^ס ובסי' תק"א ס"א^{סא}, שהשו"ע פסק להחמיר בנולד ביו"ט ולא חלק עליו רמ"א. ואין לומר שסמך על מה שכתב בסי' תצ"ה^{סב}, שהרי בסי' תצ"ה לא התיר אלא מוקצה, אבל נולד משמע מדבריו שם דיש להחמיר ביו"ט כמו שכתב המג"א שם^{סג}. ומה שכתב מהר"ץ שפיץ שם^{טד} דרמ"א מיירי בנולד שאינו ראוי למאכל בהמה, אין בדבריו כדאי להשיב עליהם, ופירוש משובש הוא מחמת כמה תמיהות. ואחת מהן, מאי קאמר רמ"א לדבריהם, הלא אף השו"ע מודה בזה לאסור כמ"ש בסי' ש"ח סעיף כ"ז^{סה} עיין שם בב"י^{סז}. וכן משמע בהדיא בסי' תק"א ס"ו^{טו} בהג"ה עיין שם.

וגם מה שכתב^{טז} ולפי זה מתורץ הרמב"ם וטור ושו"ע כו'^{סט}, מלבד שאין צריך תירוץ כלל, שדין גרעין כבר הוזכר בסי' ש"ח סעיף ל'^ע, אלא שתירוצו מוכיח שלא ידע שדעת הרמב"ם^{עא} ושו"ע^{עב} לחלק באיסור מוקצה ונולד בין שבת ליו"ט כמבואר בסי' תצ"ה^{עג}:

עא רי"ף שם. מור ושו"ע שם. רמ"א ס"ה.
עב סעיף יב. וראה יגדיל תורה (ג.י.) א' ע' מה.
עג כדלעיל סי' שח ס"ד.
עד משנה שם, לאוקימתא קמיתא שבת קכג, א. תוס' שם ד"ה הא. רא"ש ביצה פ"א סי' מו, בשם ר"י. דעה הב' בטור. מ"א סק"א (שאף הרי"ף לא נחלק לדינא). וראה מנחת פתים (הוספות) תצט, ב.
עז סמ"ו. וראה לעיל סי' תצח קו"א סוף סק"ה.

סו סוף ס"ח.
סז משנה יא, א בבית הלל. מור ושו"ע ס"ה.
סח מור ושו"ע שם.
סט גמרא שם.
ע רש"י שם ד"ה עלי.
עא מור ושו"ע ס"ה. וכדלקמן סי' תקד ס"ו שאסור ביו"ט.
עב רי"ף (ה, ב). דעה הא' בטור.
עג משנה שם. מור ושו"ע שם.
עד ברייתא שם. מור ושו"ע שם.

ציונים לקונטרס אחרון

סו ד"ה ומ"ש ופירורין.
סז ששברי כלים אסור להסיק בהם ביו"ט. וכדלקמן שם ס"א. וברמ"א שם, שגם כשהסיק בכלים אסור להפוך באש אחרי שנהיו שברי כלים. וכדלקמן שם ס"ג.
סח בגליון השו"ע לסי' תצט שם.
סט שלא הביאו דין גרעיני תמרה, שמבואר בשבת (כט, א) שתלוי במחלוקת רבי שמעון ורבי יהודה לענין נולד.
ע ולעיל שם ס"ו.
עא פ"א הי"ז (שאפילו מוקצה אסור ביו"ט, מכל שכן נולד).
עב סי' תצה ס"ד.
עג סעיף יג.

נח סעיף ד.
נט סק"ז.
ס בבהמה מסוכנת שנשחטה שאינו נוטל עורה. וכדלעיל שם ס"ג.
סא בקורה שהיתה רעועה מערב יו"ט ונשברה ביו"ט (שאסורה מטעם נולד). וכדלקמן שם ס"א. וראה העו"ב תתסד ע' 45.
סב רמ"א שם ס"ד (ויש מתירין מוקצה אפילו ביו"ט, אבל נולד אסור לדבריהם אפילו בשבת).
סג ס"ק ז.
סד בהגהתו למ"א שם, שחלק עליו ופירש דברי הרמ"א שם, שלא אסר נולד אלא כשאינו ראוי למאכל בהמה.
סה שהם כעצים ואבנים שאסורים אף בשבת לדברי הכל. וכדלעיל שם ס"ס.